

Brandvæsenet, der kan tilkalbes ved Hjælp af den i Casernerne indlagte Telegraphledning, kunne anvendes til Ildens Slukning. Det vil isøvrigt være tilstrækkeligt, naar det i Loven udtales, at Brandvæsenet i større Ildbrandstilfælde er berettiget til at fordrø militair Hjælp fra Casernerne, hvorimod den nærmere Ordning af dette Forhold, efterat Brandvæsenet er overgaaet til Magistraten, maa være overladt til Overeenskomst mellem samme og Krigsbestyrelsen.

I Overeensstemmelse hermed er Paragraphen affattet, og er i Slutningen af samme optaget en lignende Bestemmelse med Hensyn til Anvendelsen af Marinens Bramsprøiter, hvorom der under særlige Omstændigheder kan blive Spørgsmaal.

Til § 10.

Ved hver af Stadens Kirker er der anbragt en af Brandvæsenets større Sprøiter, og ved de fleste tillige en Cabinetsprøite, saaledes som i Reglement af 1ste Mai 1818 § 37 er bestemt. Disse Sprøiter ere, efter de gjældende Bestemmelser, vedligeholdte for Kirkerens Regning, hvorover der imidlertid for flere Kirkers Vedkommende oftere er ført Anke. Commissionen finder det billigt, at Kirkerne fritages for denne Udgift, naar det for Fremtiden, i Lighed med hvad der er foreslaaet for alle andre offentlige og private Eiendomme, paalægges dem at yde Bidrag til Brandvæsenets Vedligeholdelse, hvorimod Sprøiterne fremdeles maae vedblive at være stationerede ved Kirkerne, hvor der til dem findes særegne dertil indrettede Sprøitehuse, og hvorved de ere forbeholdte over hele Staden paa en hensigtsmæssig Maade.

Til § 11.

Til Reparation og Vedligeholdelse af Sprøiter og øvrige Brandredskaber skulde ved Brandcorpsset ansættes 2 Værkmestere og 4 Overværkgefeller samt 48 ældre og 48 yngre Værkgefeller, for hvilke der, ved Reglementet af 1ste Mai 1818 § 9, er normeret en aarlig Lønning af 1200 Rbd., ligesom de isøvrigt naturligtvis erholde særskilt Betaling for alle af dem udførte større Reparationer, hvorhos der i Regle-

mentets § 10 var tilfagt Værkgefellerne visse borgerlige Fordele, som imidlertid ved Rætingsloven af 29de December 1857 ere bortfaldne. I Virkeligheden findes der dog ikke dette store Antal Værkgefeller, hvorimod der ved Siden af de 2 Værkmestere, der lønnes med 180 Rbd. aarlig hver, og 4 Overværkfsvende, der lønnes med 68 Rbd. aarlig hver, kun findes 32 Værkfsvende, som hver nyde en aarlig Løn af 20 á 24 Rbd. For Fremtiden vil naturligtvis Anskaffelsen og Vedligeholdelsen af Brandvæsenets Sprøiter, Slangor og øvrige Materiel ske igjennem Magistraten, der har at ordne denne Sag paa den hensigtsmæssigste Maade og med Sagttagelse af al fornøden Deconomi.

Det er i Commissionen blevet udtalt, at det formeentlig vilde være rigtigst, at der ansattes 6—8 faste Folk med en passende Lønning, som besørge Slangerne smurte, Brandredskaberne eftersete og vedligeholdte og alle mindre Skader ved samme, navnlig efter stedsfundne Ildbrande, afhjulpe, hvorimod Anskaffelsen af nye Sprøiter med Slangor og Tilbehør saavel som alle større Reparationer paa Sprøiterne maatte ske hos Sprøitemagere eller Mechanici, men dette er Noget, der maa overlades til Magistratens Afgjørelse, der selvfølgelig for de hertil som til Brandvæsenets øvrige Udgifter medgaaende Omkostninger vil have at aflægge behørigt Regnskab, som underkastes communal Revision.

Ved almindelige Ildbrande bliver der ikke Spørgsmaal om at anvende den i Aaret 1864 anskaffede Dampsprøite, hvorimod det er af desto større Vigtighed, at den let og hurtigt kan komme tilstede, naar Ilden griber om sig eller antager en farligere Charakter. I de ikke hyppige Tilfælde, i hvilke denne Sprøite hidtil har været benyttet, er der ført Anke over, at den noget seent er kommet tilstede, og at der er hengaaet længere Tid end ønskeligt, inden den har kunnet sættes igang, og skjøndt det ligger i Forholdets Natur, at den ikke øieblikkelig kan være tilstede og komme i Virksomhed, maa det dog ønskes, at dette kan ske saa hurtigt som muligt, og at denne Sprøite, der for Tiden henstaaer i Depothuset i Gøthersgaden, medens Maskinmesteren og de Folk, der